

Pierwsza informacja o istniejącej parafii prawosławnej w Obszy pochodzi z 1531 roku, z kolei parafia przyjmuje ryt unicki i w 1762 roku wzniesiona została tu drewniana cerkiew unicka, która uległa zniszczeniu przez pożar w 1854 roku.

W miejsce drewnianej świątyni w 1858 roku rozpoczęto wznoszenie murowanej, którą oddano do użytkowania 1860 roku.

W 1881 roku, po likwidacji unickiej diecezji chełmskiej, cerkiew została ponownie przekazana na rzecz parafii prawosławnej, by w 1919 roku przejść na własność kościoła katolickiego.

Parafia rzymskokatolicka w Obszy została eregowana 4 września 1919 roku przez biskupa lubelskiego Leona Fulmana i otrzymała / dotychczasowe / wezwanie Najświętszej Maryi Panny Bogurodzicy.

4. TECHNIKA WYKONANIA

Wyoblanie, repusowanie, kucie, srebrzenie

5. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Stan zachowania bardzo zły, wynikający przede wszystkim z naturalnego starzenia się materiałów, wieloletniego użytkowania jak również bieżących napraw, które spowodowały powstanie korozji galwanicznej i doprowadziły do znaczących ubytków w strukturze materiału.

Liczne deformacje szczególnie w obrębie stopy wynikające z uszkodzeń mechanicznych powstałych w procesie użytkowania jak również osłabienia materiału w rezultacie znacznie postępującej korozji galwanicznej. W obrębie łączenia czaszy z podstawą ubytek metalu powodujący prześwit.

Wnętrze czaszy z nawarstwieniami korozyjnymi o zróżnicowanym charakterze oraz osadem kamiennym powstałym w wyniku przechowywania wody we wnętrzu naczynia.

Całość powierzchni pokryta produktami grubą warstwą korozji metali, srebrzenia zachowane szczątkowo, co powoduje zły odbiór estetyczny jak również postępujący bardzo szybko proces degradacji powierzchni metalu.

Całość obiektu wymaga pilnych prac konserwatorskich.